

85è aniversari del retorn de la democràcia a Catalunya

written by Pau Miserachs | 10 de desembre de 2017

La casualitat ha fet que aquest 6 de desembre commemoréssim el 85 aniversari de la Constitució del Parlament republicà de Catalunya celebrada el dia 6 de desembre de 1932, sota la Presidència de Francesc Macià. Aquest fet històric ha estat ignorat aquests darrers anys, perquè el que importa és celebrar els principis d'unitat i sobirania no compartides sota el model rígid d'integració de les comunitats i pobles d'Espanya en el conjunt de l'Estat. Som encara en la idea d'Estat nació inventada pels francesos que tant agrada a l'exministre socialista Manuel Valls, a M. Rajoy i al PP.

No entenen res del fet real que puguin existir nacions sense estat o sense estructures d'estat. La no evolució de les idees fa estrany a Espanya el concepte de democràcia compartida, és a dir, la vida sota un mateix Estat dels pobles en convivència i llibertat, autogovern i respecte a la personalitat de Catalunya, com a base de la prosperitat. S'ha d'admetre sense grans filosofies que el marc legal i constitucional no fan la convivència ni la continuïtat històrica d'Espanya. Li calen idees útils a la societat per renovar-se, la diferència sense escepticisme ni reticències, amb generositat i esperit fraternal.

Com deia fa uns dies Germà Bel, catedràtic d'economia aplicada i exdiputat, en el decurs d'un sopar debat, els partidaris del no a la República catalana, en plena efervescència espanyolista, viuen en la contradicció de no entendre que puguin ser espanyols a Catalunya, la Catalunya de tots com diria el president Macià, de llengua, de naixement o de residència.

El Parlament de Catalunya constituït de manera definitiva el 6

de desembre de 1932, és hereu de les Corts Catalanes que foren l'òrgan normatiu de Catalunya des del segle XIII fins al segle XVIII, com explica Ismael Pitarch en el seu treball "El president Macià i el Parlament de Catalunya". Francesc Macià va publicar el 3 de desembre la proclama de l'obertura oficial i solemne del Parlament el següent dia 6, i es va acabar amb la provisionalitat de la restauració acordada pel Govern provisional de la República per Decret del 21 d'abril de 1931.

Hem de fer, com deia Macià l'11 de juny de 1931, el triomf de la nostra terra seguint la lògica de la història de Catalunya, la liberal i democràtica Catalunya, assolint el reconeixement de la seva personalitat d'una Espanya renovada i democràtica, restituint el dret tradicional al poble català. El mateix Macià defensava l'Estatut com voluntat de la nostra terra i vehicle de la seva prosperitat, en democràcia i socialment justa. La història de Catalunya ens recorda, com va reconèixer el rei Pere el Cerimoniós, que Catalunya és terra poblada de lleialtat i liberal. És aquesta Catalunya la que no interessa, la que volen reconvertir en pàtria espanyola els constitucionalistes monàrquics el 21D, una Catalunya supeditada a l'interès general, sense asimetria, sense dret a l'autodeterminació, sotmesa al patriotisme espanyol i a la dictadura econòmica que controla la democràcia política.

Ens volen ignorants i indiferents, que deixem de manifestar-nos, de dir inconveniències i distorsionar la política espanyola. Hem de deixar de reclamar els 16.500 milions d'euros de les balances fiscals i no discutir més la Constitució que els del PP no volen reformar. No volen que Catalunya pugui assolir l'autogovern, ara que ja ha començat l'espanyolització de les institucions i seguirà la de les escoles. Democràcia i independència es converteixen d'aquesta manera en diàleg impossible. Tothom es reclama demòcrata i defensor de les llibertats. Però els conceptes i les definicions són diferents.

Qui no evoluciona és la democràcia espanyola que permet el

despertar de la dreta radical reaccionària, hereva dels mètodes franquistes, la incultura política, la ignorància de l'autèntica història de Catalunya i la raó de ser de les institucions catalanes, els drets del poble català a recobrar el seu estat, a falta d'encaix d'un poble amb personalitat indiscutible en una Espanya que des del poder central no es vol plural. Encara seguiran dient que hem volgut donar un cop d'estat a Catalunya, creant dubtes i incerteses en l'acció del Govern català destituït.

Les eleccions ens porten ara a haver de decidir si volem monarquia o república a Catalunya, la Catalunya dels espanyols recentralitzadors o la Catalunya de tots com deia l'avi Macià. Una Constitució que no permet resoldre els conflictes polítics territorials per la via democràtica pacífica, no assegura solidesa ni convivència, sinó confrontació, imposicions, menysteniments, boicots i repressió per suposats fets punibles. La democràcia és una altra cosa i Espanya ha d'evolucionar i fugir del concepte estat nació únic, potenciar les llibertats i els valors republicans.